

videst muligt omfang anbringer midlerne aktivt i erhvervs-livet ved køb af aktier eller i form af indskud i kommandit-selskaber eller på anden måde som ansvarlig kapital.

Fondens *aktiebesiddelse* er tillige det middel, der skal sikre *lønmodtagerne medindflydelse*, idet det i § 24 foreslås, at stemme-retten og andre beføjelser, der er knyttet til de af fonden er-hvervede aktier, skal udøves af lønmodtagerne i de pågældende virksomheder.

Reglerne om *fondens organisation* er indeholdt i forslaget §§ 27-31. Fondens foreslås ledet af et repræsentantskab, en bestyrelse og en direktion. Repræsentantskabet skal bestå af 60 medlemmer, hvoraf 24 udpeges af arbejdsministeren, medens lønmodtagerne repræsenteres af 36 medlemmer, hvoraf 18 udpeges af L.O. Repræsentantskabet er fondens øverste myndighed og vælger bestyrelsen, der leder fondens administration efter de af repræsentantskabet fastsatte retningslinjer. Bestyrelsen ansætter direktionen, der har den daglige ledelse.

Lovforslaget blev ved 1. behandling anbefalet af *Erik Andersen* (Fr.borg amt), der betegnede det som det første skridt på den rigtige vej til økonomisk demokrati. De øvrige ordførere var derimod stærkt kritiske over for lovforslaget. Ordførerne for *KF*, *V* og *RV* vendte sig især mod bestemmelserne om den obligatoriske konvertering af arbejds-giverbidrag til fondsaktier i aktieselskaber med mere end 50 ansatte og bestemmelserne om den centrale fond.

Simonsen (KF) hævdede, at med den centrale fond er ØD blevet en ideologisk kamp om vældige kapitaler i stedet for et spørgsmål om den enkeltes forhold til sin egen arbejdsplads. Han udtalte bl. a.: „Den enkelte får ikke mere indflydelse ved indførelse af regeringens forslag. Det er fagforeningerne, der nu bliver arbejdsgiveren. Fonden bliver en koncern, der omfatter alle større virksomheder. Det er efter vor opfattelse ikke udbredelse af ejendomsretten, men det stik mod-satte. Det er LOs magt, man styrker.“

Også *Enggaard* (V) advarede mod en sådan kapitalkoncentration på så få hænder, hvorved der ville skabes en hidtil uset magtstilling på nogle få organisationslederes hænder. Denne magtstilling for fon-den og fondens ledelse ville efter hans opfattelse gøre det muligt at gennemføre en kapitalstyring, som ville kunne sætte tidligere tiders planer om socialisering i skygge. Han udtalte til slut: „Det overrasker næppe nogen, at venstre ikke for nogen pris vil række hånd til en so-cialisering af det danske erhvervsliv, sådan som det efter vores me-ning er indbygget i regeringens forslag.“

Niels Helveg Petersen (RV) fandt forslaget uanvendeligt. Dets